AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2020/1985 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2020. május 14.)

az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság,

— tekintettel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága számára a 2020. február 3-i zárt ülésen az OLAF által az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal kapcsolatban végzett vizsgálat eredményéről tartott ismertetőre;

— tekintettel az európai ombudsmannak az uniós intézményeknél és ügynökségeknél a munkahelyi méltóságról szóló jelentésére: SI/2/2018/AMF,

— tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A9-0078/2020),

A. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozni kívánja, hogy különösen fontos az uniós intézmények demokratikus legitimitásának további erősítése az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepciójának végrehajtása és az emberi erőforrások megfelelő irányítása révén;

1. üdvözli a Számvevőszék megállapítását, amely szerint a 2018. december 31-i fordulónappal záruló pénzügyi évet illetően az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (a továbbiakban: bizottság) igazgatási kiadásokkal kapcsolatos kifizetései összességükben lényegi hibától mentesek voltak, és a megvizsgált felügyeleti és kontrollrendszerek eredményesen működtek;

2. megjegyzi, hogy az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) 2018 júliusa és novembere között öt különböző forrásból kapott panaszt a bizottság egyik vezető tagjára, a Munkaadók Csoportjának (I. csoport) elnökére vonatkozóan zaklatással kapcsolatban, és hogy 2018. november 6-án az OLAF úgy határozott, hogy kivizsgálja az ügyet;

3. megjegyzi, hogy 2018-ban egy állítólagos zaklatási esetet jelentettek a hivatalos eljárás révén (a személyzeti szabályzat 24. cikke és a bizottság zaklatás megelőzéséről szóló határozata 12. cikkének (1) bekezdése); emlékeztet arra, hogy az adminisztratív kivizsgálás lezárult, és a vádolt személy ellen minimális büntetőintézkedést róttak ki, bár még nem merítette ki az összes fellebbezési lehetőséget; tudomásul veszi, hogy 2018-ban három másik állítólagos zaklatási esetet jelentettek, amelyek bizonyos mértékig összefüggtek egymással, hét, visszaélésekről szóló jelentés révén; tudomásul veszi, hogy 2019 januárjában két igazgatási vizsgálatot indítottak, és az ügyeket az Európai Csalás Elleni Hivatalhoz (OLAF) utalták;

4. megjegyzi, hogy az OLAF 2020. január 17-én a bizottság elnöke elé terjesztette jelentését és ajánlásait a bizottság és az OLAF közötti együttműködési megállapodásnak megfelelően; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az OLAF a személyzet két tagja ellen elkövetett zaklatás, a személyzet egy tagjával és a bizottság egy tagjával szemben elkövetett helytelen magatartás, illetve más személyzeti tagok elleni kötelességszegés tényét állapította meg, és úgy döntött, hogy az ügyet a belga hatóságok elé terjeszti;

5. sajnálatát fejezi ki az OLAF-nak az 1. csoport elnöke által a beosztottaival szemben 2013 és 2018 között elkövetett lelki zaklatással, súlyos kötelességszegéssel és nem megfelelő magatartással kapcsolatos megállapításai miatt; megjegyzi, hogy a belga jog szerint a zaklatás bűncselekménynek minősül; megjegyzi továbbá, hogy megsértették a bizottság tagjaira érvényes, a méltóságra vonatkozó magatartási kódex 4. cikkét, és hogy ez a magatartás nem egyeztethető össze az emberi méltóság munkahelyi tiszteletben tartásának és védelmének az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített uniós értékeivel; felhívja a bizottságot, hogy a megfelelő határidőn belül számoljon be a mentesítésért felelős hatóságnak, hogy mit tett az OLAF-ajánlások végrehajtása érdekében;

6. elvárja, hogy a bizottság 2020 szeptembere előtt megfelelően tájékoztassa a mentesítésért felelős hatóságot az OLAF ajánlásainak nyomon követése és a jogsértések orvoslása érdekében hozott intézkedésekről;

7. felhívja a bizottságot, hogy alkalmazza következetesen a magatartási kódexének 8. cikkét, konkrétan azáltal, hogy elindítja az érintett személyek ellen a szükséges eljárásokat, illetve azáltal, hogy az ügyet haladéktalanul a tagok magatartásával foglalkozó tanácsadó bizottság elé terjeszti;

8. hangsúlyozza a bizottságon, különösen az I. csoporton belüli jelenlegi munkakörnyezettel kapcsolatos aggodalmát, és kéri a bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a személyzet jólétének és szakmai fejlődésének előfeltételét képező tiszteletteljes és megbízható környezet megteremtésére; emlékezteti továbbá a bizottságot arra, hogy a rossz munkakörnyezet a hatékonyság hiányához vezet, stresszt okoz és csökkenti a termelékenységet;

9. megjegyzi, hogy 2020. január 22-én az I. csoport lefolytatta jelenlegi elnökének jelöltté történő megválasztását, hogy betöltse a bizottság elnöki tisztét 2020 októberétől, amikor a bizottság soros elnöki teendőit két és fél évre az I. csoport veszi át;

10. emlékeztet az európai ombudsmannak az uniós intézményeknél és ügynökségeknél a munkahelyi méltóságról szóló jelentésére: SI/2/2018/AMF, amely a magas rangú tisztségviselőkre vonatkozóan kijelenti, hogy „az egyének különösen ki vannak szolgáltatva a zaklatás veszélyének, ha az érintett felek között erőkülönbség áll fenn. Ez enyhíthető a személyzeti szabályzat hatálya alá nem tartozó magas beosztású alkalmazottakra – például a biztosokra, bírákra, a Számvevőszék tagjaira, a Gazdasági és Szociális Bizottság tagjaira stb. – vonatkozó szigorúbb szabályokkal. Ezek közé tartozhatnak a súlyosabb fegyelmi intézkedések, például a kötelező nyugdíjazás vagy a nyugdíjjogosultságok megszüntetése. A magas rangú személyzethez tartozókat megbízatásuk kezdetén átfogó módon és rendszeres időközönként tájékoztatni kell valamennyi zaklatás elleni szabályról és politikáról.”;

11. kéri a bizottságot, hogy dolgozzon ki és hajtson végre cselekvési tervet a munkahelyi zaklatás aktív megelőzése és kezelése, a zaklatással kapcsolatos figyelemfelkeltés, valamint a zaklatással kapcsolatos zéró tolerancia kultúrájának előmozdítása érdekében;

12. kéri a bizottságot, hogy javítsa azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a személyzet számára, hogy hivatalos panaszokat tegyenek a zaklatással kapcsolatban, valamint hogy szervezzen rendszeres képzéseket a bizalmas tanácsadást nyújtó személyzet számára, és hozzon létre egy független nyomozócsoportot, amelyet a bizottság igénybe vehet a zaklatással kapcsolatos hivatalos vizsgálatok során;

13. megelégedéssel veszi tudomásul a Számvevőszék zaklatás elleni politikájából származó bevált gyakorlatok példáit, amelyek olyan, szigorú fegyelmi intézkedéseket alkalmaznak a vétkes tagokkal szemben, mint például a kötelező nyugdíjazás vagy a nyugdíjjogosultság megtagadása, és felhívja a bizottságot, hogy kövesse ezeket a példákat;

14. általános megjegyzésként sajnálja, hogy a Számvevőszék éves jelentése „Igazgatás” című 10. fejezetének hatóköre és következtetései meglehetősen korlátozottak annak ellenére, hogy a többéves pénzügyi keret „Igazgatás” című 5. fejezete alacsony kockázatúnak minősül;

15. megjegyzi, hogy a Számvevőszék 45 tranzakcióból álló mintát választott ki az összes uniós intézmény és szerv többéves pénzügyi keretének 5. fejezetéből; megjegyzi, hogy a mintát úgy alakították ki, hogy az reprezentatív legyen az 5. fejezet alatti kiadások körére nézve, amely az uniós költségvetés 6,3 %-át teszi ki; megjegyzi, hogy a Számvevőszék elemzése szerint az igazgatási kiadások alacsony kockázatúak; úgy véli azonban, hogy az „egyéb intézményekkel” kapcsolatban kiválasztott tranzakciók száma nem elegendő, és kéri a Számvevőszéket, hogy legalább 10 %-kal növelje a megvizsgálandó tranzakciók számát;

16. megjegyzi, hogy 2018-ban a bizottság 135 630 905 EUR költségvetéssel rendelkezett, 2017-ben pedig ez az összeg 133 807 338 EUR volt, ami 1,36 %-os növekedésnek felel meg; megjegyzi, hogy a költségvetés összesített végrehajtási aránya 98,66 % volt (szemben a 2017. évi 96,5 %-kal és a 2016. évi 97,2 %-kal);

17. üdvözli a bizottság általános hatékony, eredményes és elővigyázatos pénzgazdálkodását a 2018. évi költségvetési időszakban; üdvözli, hogy az 1. cím, „Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnál dolgozó személyekkel kapcsolatos kiadások” kötelezettségvállalási aránya 98,94 %, a 2. cím, „Épületek, berendezések és egyéb működési kiadások” kötelezettségvállalási aránya pedig 97,97 % volt;

18. aggodalommal állapítja meg, hogy a tagok utazási költségeire és napidíjaira szolgáló előirányzatok végleges összege 2018-ban kismértékben, 20 247 625 EUR-ra nőtt (míg ez az összeg 2017-ben 19 819 612 EUR, 2016-ban pedig 19 561 194 EUR volt), annak ellenére, hogy az ülések száma csökkent; tudomásul veszi, hogy a kapcsolódó fel nem használt előirányzatok csupán 1,05 %-ot tesznek ki;

19. üdvözli a bizottság 2018. december 10-i 2018/C 466/02 sz. határozatát, amely szerint a bizottság tagjai számára az igazoló dokumentumok benyújtása alapján legfeljebb a kedvezményes árú business osztályú (lehetőleg turista osztályú vagy hasonló) légi viteldíj mértékéig térítik meg menetjegyeik tényleges költségeit; megjegyzi, hogy a jelenlegi rendszer, amely a tényleges költségeken alapul, összhangban van mind a releváns tanácsi határozattal, mind a Parlamentnél alkalmazott rendszerrel; elismeri, hogy a bizottság ösztönzi az olyan közös közlekedési megoldásokat, mint a tömegközlekedési buszok és a közös autóhasználat, valamint a buszbérlés, amennyiben ez bizonyul a legköltséghatékonyabb megoldásnak;

20. megjegyzi, hogy 2018-ban a bizottság költségvetési csoportja különösen a kiadások kontrolljára és a tagok útiköltségeit és napidíjait fedező költségvetési jogcímre vonatkozó előrejelzések javítására összpontosított, és hogy ennek eredményeként 2018 októberében ajánlati felhívást tettek közzé „Az EGSZB-tagok, -küldöttek és -szakértők költségtérítésére vonatkozó jelenlegi előrejelzési rendszer elemzése és javítása” címmel; felhívja a bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságát bármely elért eredményről;

21. megállapítja, hogy a 2018-ról 2019-re átvitt előirányzatok (8 204 796 EUR) (a 2017-ről 2018-ra átvitt 9 232 069 EUR összeghez viszonyítva) az összes előirányzat 6,05 %-át teszik ki, ami ismét főként „Az intézmény tagjai és küldöttei”, az „épületek” és az „adatfeldolgozás” költségvetési soroknak tudható be; sajnálja, hogy számos 2017-ről 2018-ra automatikusan átvitt előirányzatot különösen túlbecsültek; emlékezteti a bizottságot, hogy alapvető fontosságú egy realisztikus költségvetési kiigazítás elvégzése a valós igényeknek megfelelően; emlékeztet, hogy a jelentős túlbecslés vagy alulbecslés rossz költségvetési tervezést jelez, és negatív nyomást gyakorol a hatékony és körültekintő pénzgazdálkodásra;

22. hangsúlyozza, hogy a bizottság költségvetése csupán igazgatási kiadásokból áll; megjegyzi, hogy a bizottság megvizsgálta, hogy a teljesítményalapú költségvetés-tervezés elveit hogyan lehet kizárólag az igazgatási előirányzatokra alkalmazni; üdvözli a bizottság arra irányuló kezdeményezését, hogy együttműködjön más intézményekkel a teljesítményalapú költségvetés-tervezés végrehajtására vonatkozó intézményközi iránymutatások meghatározása érdekében azon intézmények számára, amelyek csak igazgatási kiadásokkal rendelkeznek;

23. elismeri, hogy 2018-ban korszerűsítettek egy, a belsőkontroll-standardokról szóló határozatot, amely formalizálta a bizottságon belüli belsőkontroll-folyamatot, többek között egy belsőkontroll-koordinátor kinevezésével; megjegyzi, hogy a bizottság egy *ad hoc* kérdőív segítségével elindította a 16 belsőkontroll-standardnak való megfelelés vizsgálatát, amelyet egy jelentés követett, amely alapján az engedélyezésre jogosult tisztviselő határozatot hozott azon 2019-es intézkedések listájáról, amelyek célja a belsőkontroll-standardoknak való megfelelés további javítása volt; üdvözli az ezzel összefüggésben szervezett képzéseket és figyelemfelkeltő tevékenységeket;

24. megjegyzi, hogy a fizetések a bizottság költségvetésének mintegy felét teszik ki; üdvözli a bérkifizetések 2018-ban lezárt belső ellenőrzését, amelynek célja az volt, hogy bizonyosságot nyújtson arról, hogy az eljárások javultak a 2010-ben elvégzett ellenőrzést követően; megjegyzi, hogy az ellenőrzés megállapította, hogy a bérkifizetés folyamata stabil, és nem jelent indokolatlan kockázatot; tudomásul veszi az elfogadott cselekvési tervet, amelyet 2018 végéig részben már végrehajtottak, és a fennmaradó további elemeket, amelyeket 2019 végéig terveznek végrehajtani;

25. megállapítja, hogy 2018-ban a bizottság 215 véleményt és jelentést fogadott el (szemben a 2017-es 155-tel); üdvözli az általános hatékonyság növelésére tett erőfeszítéseket; különösen üdvözli azokat az erőfeszítéseket, amelyeket különösen 2018-ban tettek annak érdekében, hogy a bizottság jövőbeli informatikai környezete kompatibilis legyen a korszerű igazgatással, és hogy a következő 10 évben létrejöjjön egy digitálisan átalakított, felhasználóközpontú és adatközpontú bizottság; megjegyzi, hogy jelenleg a bizottság költségvetésének mindössze a 3 %-át fordítják számítástechnikai termékekre; megjegyzi, hogy a bizottság digitális stratégiájának végrehajtásához további erőforrásokra lesz szükség;

26. elismeri, hogy a mesterséges intelligencia megváltoztatja a munkaerőpiacot, és a jelenleg meglévő munkahelyek nagy részét kiszorítja; ösztönzi a bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon ezt a kérdést; támogatja a mesterséges intelligenciával foglalkozó bizottság azirányú munkáját, hogy véleményt adott ki és megszervezte az érdekelt felek első csúcstalálkozóját a mesterséges intelligenciáról 2018 júniusában a Bizottsággal, annak érdekében, hogy hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Unió biztosítsa a mesterséges intelligencia biztonságosságát, elfogulatlanságát és az uniós értékekkel való összhangját;

27. üdvözli a bizottság adatvédelemre és kiberbiztonságra irányuló erőfeszítéseit; örömmel fogadja továbbá az együttműködést az európai intézmények, szervek és hivatalok számítógépes vészhelyzeteket elhárító csoportjával (CERT-EU) és az Informatikai Intézményközi Bizottság biztonsággal foglalkozó alcsoportjában való aktív részvételt;

28. hangsúlyozza, hogy 2018-ban a Bizottság és a bizottság között létrejött egy szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodás az emberi erőforrásokra, többek között a képzésre vonatkozóan, amely ténylegesen növelte az informatikai képzéssel kapcsolatos költségek átláthatóságát és kiszámíthatóságát, amint azt a Parlament a 2017. évi mentesítési állásfoglalásában ([1]) kérte; aggodalommal jegyzi meg azonban, hogy a fokozott átláthatóság előnyét részben rontja a Bizottság által felszámított árak jelentős emelkedése, ezért kéri a bizottságot, hogy a helyzet javítása érdekében a Bizottsággal közösen elemezze a kialakult helyzetet;

29. felhívja a figyelmet arra, hogy a költségvetési hatóság által jóváhagyott létszámterv megerősítette a személyzet létszámának a 2017. évi 665 álláshelyről 2018-ban 668-ra történt növelését (a 2013. évi 727-hez képest); elismeri, hogy a viszonylag kis létszámtervre alkalmazott 5 %-os csökkentést sokkal nehezebben lehet végrehajtani, mivel az üzletmenet-folytonosság szempontjából bizonyos kulcsfontosságú funkciókat fenn kell tartani, és hogy egy ilyen általános csökkentési arány nagyobb erőfeszítést igényel a kisebb intézmények részéről;

30. tudomásul veszi a visszaélések bejelentéséről szóló 2016. évi határozat végrehajtására irányuló intézkedéseket, például az etikai tanácsadókról szóló belső határozat elfogadását; tudomásul veszi, hogy 2018-ban három további alkalmazottat választottak ki, hogy csatlakozzanak a képzett tanácsadók aktív csapatához; tudomásul veszi az etikai tanácsadók szerepét abban, hogy tanácsot adjanak és segítséget nyújtsanak a személyzet tagjainak annak érdekében, hogy a lehető legjobban teljesítsék kötelezettségeiket a súlyos kötelességszegések bejelentésével (visszaélések bejelentésével) kapcsolatban, amint az a Parlament 2016. évi mentesítési állásfoglalásában ([2]) szerepelt;

31. aggodalommal jegyzi meg, hogy az etikai tanácsadókhoz intézett segítségnyújtási kérelmek száma a 2017. évi 25-ről 2018-ban 42-re nőtt, és különös aggodalommal hangsúlyozza, hogy az ilyen kérelmek közül 33-at nők nyújtottak be, míg a férfiaktól érkező kérelmek száma nem változott, kilenc maradt;

32. tudomásul vesz minden olyan intézkedést, amelyet a zaklatás elleni politika hatékonyságának növelése érdekében hoztak, például a konkrét témákkal kapcsolatos képzéseket, a személyzet bizalmas tanácsadást nyújtó tagjai hálózatba szervezésének lehetőségét és a külső tanácsadó általi rendszeres felügyeletet; megjegyzi, hogy terítéken van a zaklatásról szóló jelenlegi határozat felülvizsgálata, többek közt azért, hogy jobb szinergiákat biztosítson más vonatkozó rendeletekkel, például a visszaélések bejelentéséről szóló rendeletekkel; tudomásul veszi az etikáról és feddhetetlenségről szóló tanfolyamot, amely minden alkalmazott számára kötelező, és amely kiterjed a munkahelyi magatartási normákra, többek között a zaklatás mibenlétére és kezelésére; mélységes sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy mindezen intézkedések nem tudták megakadályozni a zaklatással kapcsolatos eseteket, és nem tudták megvédeni az áldozatokat; emlékezteti a bizottságot, hogy az áldozatok és a visszaélést bejelentő személyek proaktív, valós és sürgős védelmének (többek között a fenyegetésekkel, zsarolással és megvesztegetési kísérletekkel szemben) ezen intézkedések egyik fő prioritásának kell lennie; felhívja a bizottságot, hogy erősítse meg és javítsa az eddig hozott intézkedéseket, és mindenekelőtt hatékonyan védje meg az áldozatokat; kéri a bizottságot, hogy a fejleményekről tegyen jelentést a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága számára;

33. elismeréssel veszi tudomásul a bizottság és az OLAF közötti együttműködést; megjegyzi, hogy 2016-ban mindkét intézmény igazgatási megállapodásokat írt alá, amelyek meghatározzák a csalási ügyek kezelése során követendő eljárást; megjegyzi továbbá, hogy 2019 júliusában a bizottság elnöke és főtitkára találkozott az OLAF főigazgatójával, hogy jobb szinergiákat teremtsenek, illetve biztosítsák a hatékonyabb információcserét;

34. megjegyzi, hogy a tagokra vonatkozó új magatartási kódex, amelyet a bizottság 2019 márciusában hatályba lépett új eljárási szabályzatához csatoltak, első alkalommal tartalmaz szankciókat az olyan helyzetbe került tagokra vonatkozóan, amelyekben a szóban forgó tag nem teljesíti a magatartási kódex szerinti kötelezettségeit; sajnálja, hogy az ilyen büntetések se nem elég szigorúak, se nem állnak összhangban az európai ombudsman ajánlásaival; emlékeztet arra, hogy az uniós forrásoknak az intézményi hírnév védelmére és/vagy az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) vagy a tagállamok bíróságai által elítélt tagok védelmére történő felhasználása a közpénzekkel való visszaélésnek minősül, és emlékeztet arra, hogy az intézményi jogi szolgáltatásokat kizárólag az intézmény védelmére lehet felhasználni, nem pedig az egyének érdekeinek védelmére; kéri a bizottságot, hogy sürgősen erősítse meg a tagok magatartási kódexét, különösen a hatékonyabb és visszatartó erejű büntetések bevezetése érdekében; megjegyzi, hogy megalakult a képviselők magatartásával foglalkozó tanácsadó bizottság, és hogy ez a bizottság kérésre minden képviselő számára iránymutatást ad a magatartási kódex értelmezésével és végrehajtásával kapcsolatban, azáltal pedig, hogy tanácsot ad a bizottság elnökének a lehetséges lépésekről, és a magatartási kódex állítólagos megsértéséről; határozottan javasolja, hogy a zaklatással kapcsolatos képzés legyen elérhetővé téve minden képviselő számára, ahogyan az a jelenlegi parlamenti ciklus kezdete óta a Parlamentben is történik;

([1]) HL L 249., 2019.9.27., 118. o.
([2]) HL L 248., 2018.10.3., 134. o.

35. emlékeztet arra, hogy a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága kérte a bizottságtól az etikai és feddhetetlenségi keret rendszeres naprakésszé tételét; üdvözli, hogy 2018-ban megkezdődtek a „*Respect@work*” elnevezésű kampány előkészületei, amelynek célja, hogy mindenki számára előmozdítsa a tiszteleten alapuló munkahelyi kapcsolatokat, és amelyet egyéb fellépések mellett beépítenek az etikai és feddhetetlenségi keret 2019-es felülvizsgálatába; felszólítja a bizottságot, hogy tegyen jelentést a fejleményekről a következő éves tevékenységi jelentésében;

36. emlékeztet arra, hogy a bizottság jogi szolgálata négy évre jelentősen meggyengült 2010 márciusától, amikor a jogi szolgálat vezetőjét azonnali hatállyal felmentették, miután súlyos szabálytalanságokat és az akkori főtitkár részéről törvénytelen nyomást jelentett be; emlékeztet továbbá arra, hogy ez a pozíció három és fél évig betöltetlen maradt, hogy az Európai Közszolgálati Törvényszék elítélte a bizottságot ebben az ügyben (F-41/10. RENV. sz., Bermejo Garde kontra Európai Gazdasági és Szociális Bizottság ügyben hozott ítélet ([3])), hogy a bizottságnak több mint 100 000 EUR-t kellett fizetnie, és hogy csak 2014-ben neveztek ki új vezetőt a jogi szolgálat élére, illetve erősítették meg a jogi szolgálatot öt jogásszal;

37. komolyan aggódik a legutóbbi változások miatt, amelyek ismét gyengíthetik a bizottság jogi szolgálatát, többek között amiatt, hogy az uniós intézmények között egyedüli intézményként 2020. január 1. óta a jogi szolgálat közvetlenül a főtitkárhoz tartozik, illetve amiatt, hogy 2019. szeptembere óta véglegesen elveszítette az öt jogász egyikét amiatt, hogy a személyzet egyes tagjait, köztük az osztályvezetőt is a mobilitás keretében áthelyezték ahelyett, hogy a többi intézmények gyakorlatához hasonlóan szakosodott személyzetnek minősítették volna, valamint amiatt, hogy drasztikusan csökkent a hivatalos konzultációk száma;

38. hangsúlyozza az erős és független jogi szolgálat fontosságát, figyelembe véve, hogy az uniós intézmények létrehozásuk óta belső jogi szolgálattal rendelkeznek, amelynek fő feladatai a jogi tanácsadás, valamint az EUB előtti képviselet és védelem; ezért annak biztosítására kéri a bizottságot, hogy jogi szolgálata rendelkezzen a feladatai ellátásához elegendő számú személyzettel, és legyen képes megőrizni függetlenségét; kéri, hogy szüntessenek meg minden olyan intézkedést, amely gyengítheti a jogi szolgálatot megfelelő tevékenységeinek és funkcióinak gyakorlása során; emlékezteti továbbá a bizottságot, hogy fontos a saját határozatairól konzultálnia a jogi szolgálattal annak biztosítása érdekében, hogy e határozatok megfeleljenek a jogszabályoknak, valamint hogy elkerüljék a súlyos hibákat és az azokat követő jogi, hosszadalmas és nehézkes eljárásokat;

39. mély sajnálatát fejezi ki a bizottság új főtitkárának felvételi eljárásáról keringő nyilvános állítások miatt; tudomásul veszi a Parlament 2018. évi mentesítésre vonatkozó kérdéseire a főtitkár által adott válaszokban felhozott érveket; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az eljárás egésze (közzététel, kiválasztás, kinevezés és létrehozás) során kivétel nélkül valamennyi szakaszban, szigorúan teljes átláthatóságot biztosítsanak, a Régiók Bizottsága eljárási szabályzatában és a személyzeti szabályzatban foglaltaknak megfelelően, azok betartása és a jó hírnévvel kapcsolatos kockázatok elkerülése érdekében, nemcsak a bizottság, hanem az összes uniós intézmény számára;

40. üdvözli a bizottság láthatóságának növelésére irányuló erőfeszítéseket, mind a médiával fenntartott kapcsolatainak megerősítése, mind pedig az online kommunikációra való összpontosítás révén a nyelvvel, illetve a fogyatékossággal összefüggő akadályok felszámolásának folytatása érdekében; a közösségi médián folytatott kommunikációval kapcsolatban kiemeli az erre vonatkozó képzési politikát és a bizottság tagjainak és személyzetének nyújtott, igény szerinti, személyre szabott coachingot; megjegyzi, hogy a sajtóközlemények száma 2018-ban kismértékben csökkent (megközelítőleg 60 a 2017. évi 70-hez képest), egy olyan stratégia részeként, amelynek célja a webes beszámolók („web stories”) formátumának kidolgozása, amely célzottabb kommunikációt tesz lehetővé a bizottság legfontosabb témáiról; kéri a bizottságot, hogy jelentésben számoljon be a Parlamentnek az ezzel kapcsolatos tapasztalatairól;

41. megjegyzi, hogy a bizottság 2018 májusában kommunikációs tevékenységek széles körét valósította meg 60. évfordulója alkalmából; üdvözli, hogy a bizottság 2018-ban 9 419 látogatót fogadott (szemben a 2017. évi 7 820 látogatóval), továbbá, hogy a május 5-i hagyományos nyílt nap további 2 888 látogatót vonzott (szemben a 2017. évi 2 700 látogatóval); megjegyzi, hogy a bizottságnak az interneten közvetített plenáris ülései potenciálisan 3–8 millió embert értek el; megjegyzi, hogy összességében az online reakciók, mint például az újramegosztott Twitter üzenetek, a „kedvelések” és a válaszok száma nőtt, és plenáris ülésenként 680 és 1 840 közti említést értek el;

42. megjegyzi, hogy a fordítás kiszervezésére szánt előirányzatok nőttek (20,2 % 2018-ban, amely valamivel meghaladja a 20 %-os célt, szemben a 2017. évi 17,1 %-kal és a 2016. évi 16,61 %-kal) a Parlamenttel kötött együttműködési megállapodással és a fordítói személyzet ebből eredő csökkenésével összefüggésben; megjegyzi továbbá, hogy a kiszervezett fordítás teljes költsége 2018-ban 4 417 613 EUR volt, ezzel szemben a házon belüli fordítás teljes költsége 7 208 710 EUR lett volna;

([3]) A Közszolgálati Törvényszék (első tanács) 2016. június 2-i Bermejo Garde kontra Európai Gazdasági és Szociális Bizottság ítélete, FC-41/10 RENV, ECLI:EU:F:2016:123.

43. felszólítja a bizottságot, hogy folytassa a fordítás területére vonatkozó észszerűsítő intézkedéseket;

44. megjegyzi, hogy a bizottság, a Régiók Bizottsága és a Parlament között 2014-ben létrejött igazgatási együttműködési megállapodás 2019. december 31-én lejárt; megjegyzi, hogy ez idáig nem került sor a 2014. évi megállapodás újratárgyalására vagy meghosszabbítására; úgy véli, hogy a 2014. évi megállapodás kifejezetten nem volt kiegyensúlyozva a bizottság és a Régiók Bizottsága (a továbbiakban: a bizottságok) esetében, amelyek összesen 60 fordítót helyeztek át a Parlamenthez (36 fordítót a bizottságtól), és cserébe csak az Európai Parlament Kutatószolgálatának (EPRS) szolgáltatásait vehetik igénybe; aggodalommal jegyzi meg, hogy ennek következtében a bizottságoknak szerződéses alkalmazottakat kellett felvenniük, és ki kellett szervezniük a fordítási szolgáltatásokat; aggodalommal jegyzi meg, hogy a fordítói személyzet csökkenésének kompenzálására a Parlament további forrásokat (1 200 000 EUR-t 2015 és 2016 között) biztosít a bizottság számára a fordítási szolgáltatások kiszervezésének fedezésére, amely források átcsoportosíthatók más szakpolitikai területekre, amennyiben azokat nem használják fel teljes mértékben kiszervezett fordításra (a bizottság az elmúlt három évben élt ezzel az átcsoportosítási lehetőséggel); úgy véli, hogy ezek a körülmények nem felelnek meg az összességében körültekintő, hatékony és eredményes pénzgazdálkodás kritériumainak, és a jelenlegi megállapodás meghosszabbítása vagy egy új megállapodásról szóló tárgyalás esetén felül kell vizsgálni őket; elismeri, hogy politikai nézőpontból a megállapodást naprakésszé kell tenni, hogy megfeleljen a jelenlegi kihívásoknak, például az új többéves pénzügyi keretnek vagy a kohéziós politikára vonatkozó új szabályoknak; elismeri a bizottság jó együttműködését a polgárok 2019-es európai választásokon való részvételének előmozdítása érdekében;

45. elismeri a bizottságban a munkahelyi pszichoszociális kockázatokról 2016-ban végzett személyzeti felmérés nyomon követését, amelynek keretében számos kezdeményezést indítottak el, például műhelytalálkozókat a vezetők számára a hiányzások, a konfliktusok és a rossz teljesítmény kezelésének témájában; üdvözli továbbá az új munkatársak mentorálási rendszerét, valamint a személyzet jóllétének és elkötelezettségének növelésére irányuló fellépéseket; megjegyzi, hogy úgy tűnik, hogy a személyzet hiányzásának aránya 2017-ben elérte a legmagasabb szintet (5,5 %), és 2018-ban kismértékben, 5,35 %-ra csökkent (szemben a 2015. évi 4 %-kal); aggodalommal jegyzi meg azonban, hogy a bizottság osztályvezetői körében nőtt a tartós betegszabadságok száma; felszólítja a bizottságot, hogy tegyen jelentést a személyzet hiányzásának csökkentésére vonatkozó eredményekről;

46. üdvözli a folyamatos előrelépést a bizottság vezetőinek földrajzi egyensúlya terén, különösen azon tagállamok tekintetében, amelyek 2004-ben vagy azt követően csatlakoztak az Unióhoz; a nemek közötti egyensúly tekintetében megjegyzi, hogy a bizottságban jelenleg nagyobb a női vezetők aránya, mint a férfi vezetőké (2018-ban 52 %, 2017-ben 41,4 %, 2016-ban pedig 37,5 %); megjegyzi, hogy 2018-ban a részmunkaidőben dolgozni kívánó kollégák 80 %-a nő volt, annak ellenére, hogy ez a jog a férfiakat és a nőket egyformán megilleti; üdvözli, hogy a bizottság rendszeresen felhívja a figyelmet a munkaidő-beosztás rendelkezésre álló lehetőségeire;

47. üdvözli a bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy sokszínűbb és befogadóbb munkakörnyezetet és kultúrát építsen ki a fogyatékossággal élő személyek érdekében hozott intézkedések révén, mint amilyen például az intranet és a honlap digitális hozzáférhetőségének biztosítása a látássérültek számára, az „*Access Able Brussels*” című brosúra közzététele, amely minden szükséges információt megad a fogyatékossággal élő, újonnan Brüsszelbe költözőknek, valamint a teljes mértékben a fogyatékossággal kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó Inter COPEC konferencia megrendezése;

48. emlékeztet egy olyan hosszú távú emberierőforrás-politikai keret kidolgozásának fontosságára, amely előmozdítja a személyzete munka és magánélet közötti egyensúlyát, az egész életen át tartó pályaorientációt és karrierfejlesztést, a nemek közötti egyensúlyt, a megkülönböztetésmentességet, a távmunkát, a földrajzi egyensúlyt, valamint a fogyatékossággal élők felvételét és integrációját;

49. elismeri, hogy egy adminisztratív együttműködési megállapodás révén a bizottságok számos együttműködési eljárást határoztak meg szolgálataik között, valamint közös szolgálatokat hoztak létre és alakítottak ki, amelyekben a két bizottság emberi és pénzügyi erőforrásait egyesítették (nevezetesen a fordítás és a logisztika terén); üdvözli, hogy a két bizottság belső ellenőrzési szolgálata szorosan együttműködik a közös szolgálatokat illetően az együttműködési megállapodás rendelkezései alapján; ösztönzi a bizottságot, hogy a Régiók Bizottságával kötött adminisztratív együttműködési megállapodását 2019 utánra is terjessze ki;

50. üdvözli az infrastruktúra tekintetében évi 11,8 millió EUR, a bérleti díjak, a karbantartás, a fogyóeszközök és a személyzet tekintetében pedig évi 0,72 millió EUR megtakarítást annak köszönhetően, hogy a két bizottság megosztja az erőforrásokat ezeken a területeken; üdvözli továbbá, hogy a bizottságok közötti együttműködésnek köszönhetően az informatika terén elért éves költségvetési megtakarítások körülbelül 5 millió EUR-t tesznek ki; megjegyzi, hogy a Parlamenttel folytatott együttműködés révén megvalósuló szinergia egy példája – amely 3,3 millió EUR összegű személyzetiköltség-megtakarítást eredményez (2016-os fizetési szintek mellett) – az, hogy a bizottságok igénybe veszik az EPRS-t (a bizottság 36 álláshelyét helyezték át erre a célra az EPRS-hez);

51. felhívja a bizottságot, hogy elemezze tovább a helyzetet annak érdekében, hogy további területeket határozzon meg, amelyeken a Régiók Bizottságával közös szolgálatok hozhatók létre; kiemeli, hogy az ilyen jellegű intézményközi együttműködés jelentősen csökkentheti a bizottság kiadásait; felhívja a bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságát az összes elért eredményről;

52. megjegyzi, hogy a bizottságok között 2016-ban aláírt együttműködési megállapodás szilárd jogi keretet hozott létre a hosszú távú, hatékony és eredményes együttműködéshez, és azt bizonyítja, hogy a bizottságok partnerségben járnak el, tiszteletben tartva egymás hatásköreit és előjogait; megjegyzi, hogy a megállapodás 2019. december 31-én lejárt, és döntés született annak egy évvel történő meghosszabbításáról, amíg az új megállapodásról tárgyalások folynak; kéri a bizottságokat, hogy a további szinergiák és megtakarítások lehetővé tétele érdekében tegyék meg az új megállapodás mielőbbi megkötéséhez szükséges erőfeszítéseket;

53. emlékeztet arra, hogy a bizottságok teljes költségvetésük kevesebb mint 3 %-át fordították informatikára, és hogy az informatikai projektek és berendezések évek óta strukturálisan alulfinanszírozottak; aggodalommal jegyzi meg, hogy az informatikai projektek és rendszerek terén fennálló hátralékaik kezelése érdekében a két bizottság az év végén továbbra is gyűjtőprogramokat alkalmaz informatikai projektek finanszírozására; kéri a két bizottságot, hogy a lehető leghamarabb hajtsák végre az új digitális stratégiát és a többéves informatikai kiadási tervet;

54. megjegyzi, hogy a bizottságok között 2019. augusztus 28-án írták alá a megállapodást a Bizottság VMA épületének és a bizottság BEL68/TRE 74 épületének cseréjéről; megjegyzi, hogy a csere 2022. szeptember 16-án lép hatályba; aggodalommal jegyzi meg, hogy a bizottságok ingatlanpolitikája által azonosított fő prioritás az épületek földrajzi koncentrációja; aggodalommal jegyzi meg, hogy ez a csere 10 440 m^2-es irodaterület-vesztést eredményez a bizottságoknak, és ezért a csere után további irodákat kell találni mintegy 200 alkalmazott elhelyezésére, amit rövid távon nem lehet teljes mértékben ellensúlyozni olyan alternatív intézkedésekkel, mint a többi épületben az intenzívebb helyhasználat vagy a távmunka növelése, hanem a veszteség ellensúlyozása szükségessé teszi egy másik szomszédos épület megvásárlását; megjegyzi továbbá, hogy rövid és középtávon fel kell újítani a VMA épületet; tart a megállapodás következményeitől nemcsak a bizottság pénzügyeire, hanem az érintett személyzet jóllétére nézve is; sajnálja, hogy nem konzultáltak a jogi szolgálattal egy, a bizottság számára ilyen hatókörű és fontos kérdésben;

55. megjegyzi, hogy a bizottságok a közelmúltban létrehoztak egy közös munkacsoportot, amely további elemzést készít a megfelelő megoldások megtalálása érdekében; megjegyzi, hogy megbíztak egy másik munkacsoportot új munkamódszerek kidolgozásával; hangsúlyozza, hogy a személyzet jóllétét, a munkavégzés módját és a munkatereket nem érinthetik a másik épületbe költözésből eredő negatív következmények; üdvözli, hogy a bizottság vezetősége személyzeti értekezleteken és az érintett szolgálatok irányításán keresztül folyamatosan tájékoztatja az összes érdekelt felet, és figyelembe fogja venni a felvetett aggályokat és javaslatokat; felhívja a bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságát és Költségvetési Bizottságát az elért eredményekről;

56. komoly aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy megerősítették az azbeszt jelenlétét a VMA épület kritikus pontjain, beleértve a parkolót is; sajnálja, hogy egy szakosodott külső vállalkozó 2019 szeptemberében, a Bizottsággal kötött megállapodás aláírása után egy hónappal készített leltárt; sajnálja, hogy a megállapodást anélkül írták alá, hogy kellő időben tájékoztatták volna valamennyi érdekelt felet az azbeszt VMA épületben való esetleges jelenlétéről; sajnálja továbbá, hogy a képviselőket és a személyzetet nem tájékoztatták a helyzetről, és kéri a bizottságot, hogy megfelelő és hatékony módon orvosolja a helyzetet;

57. megjegyzi, hogy a bizottságok 2019 szeptemberében „azbesztmentes” tanúsítványt kaptak a VMA épületre vonatkozóan, és hogy e tanúsítvány szerint az épületben lévő azbeszt nem jelent kockázatot a rendes használat során; figyelembe véve különösen azt, hogy az épület következő használata nem a szokásos használat, hanem építési helyszín lesz, mély aggodalmát fejezi ki a kérdéssel kapcsolatos jövőbeli fejlemények miatt;

58. megjegyzi, hogy a hosszan tartó és nem biztonságos azbesztnek való kitettség emberi egészségre gyakorolt hatásai jól dokumentáltak, és mindig riasztóak és aggodalomra adnak okot a lakosság körében, kéri a bizottságokat, hogy hajtsanak végre teljes és proaktív átláthatósági és tájékoztatási politikát a VMA épület tényleges elfoglalása előtti és utáni helyzet kezelésére, ugyanakkor kerüljék el az aggodalomkeltést;

59. aggasztja, hogy a 30 napos fizetési határidejű kifizetések 19,56 %-a (2 835) késett (a késedelem átlagos ideje: 46,12 nap); felhívja a bizottságot, hogy fokozza erőfeszítéseit a költségvetési rendeletekben meghatározott kifizetési határidők betartása érdekében;

60. megállapítja, hogy a tolmácsolási szolgáltatások fel nem használt résidőinek aránya az utóbbi évek során csökkent (2018-ban 2,61 %-ra a 2017. évi 3,6 %-ról és a 2016. évi 4,38 %-ról); elismeri a 2018 folyamán végrehajtott intézkedéseket, és arra ösztönzi a bizottságot, hogy tartsa fenn a tolmácsolási szolgáltatások törlésének csökkentésére irányuló pozitív tendenciáját;

61. üdvözli a bizottság azon szándékát, hogy az átláthatóságról szóló, 2018. szeptember 25-i luxembourgi intézményközi ülés alapján tovább javítsa az átláthatóságot és megkönnyítse a bizottság dokumentumaihoz való hozzáférést; megjegyzi, hogy a bizottság elindította a más uniós intézmények és szervek bevált gyakorlatainak felhasználását célzó gyakorlatot, amelynek eredményeként 2019-ben cselekvési tervet indítanak olyan témákban, mint az eljárási szabályzat, a tagok magatartási kódexe, az átláthatósági nyilvántartások létrehozása és a dokumentumokhoz való hozzáférés;

62. megjegyzi, hogy az európai ombudsman 2017. júniusában kiadta „Az Európai Ombudsman ajánlása azzal kapcsolatosan, hogy az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság állítólag elmulasztotta biztosítani, hogy egy tagja minden lényeges érdekeltséget bejelentsen" című ajánlását, aminek következtében a bizottság módosította eljárási szabályzatát annak érdekében, hogy tükrözze az európai ombudsman által kért módosításokat, és az így módosított eljárási szabályzat 2019. március 15-én lépett hatályba; megjegyzi, hogy az európai ombudsman arra a következtetésre jutott, hogy egy 2018-as kiválasztási eljárásra vonatkozó panasszal kapcsolatos vizsgálat során nem történt hivatali visszásság;

63. megjegyzi, hogy a bizottság elnökének és alelnökeinek érdekeltségi nyilatkozatai elérhetők és hozzáférhetők a bizottság tagjainak internetes oldalain; megjegyzi, hogy a módosított eljárási szabályzat értelmében a tagoknak kinevezésükkor nyilatkozniuk kell minden olyan – pénzügyi vagy egyéb – érdekeltségükről, amely hatással lehet a bizottságban végzett munkájukra; megjegyzi, hogy ezeket a nyilatkozatokat a nyilvánosság számára is elérhetővé teszik a bizottság honlapján; megjegyzi, hogy a tagoknak évente legalább egyszer kifejezetten meg kell erősíteniük a nyilatkozataik tartalmának érvényességét, és amint a helyzetükben bármilyen változás következik be, felül kell vizsgálniuk azokat;

64. megjegyzi, hogy a tagok nem kötelesek nyilatkozni annak a szervezetnek vagy társaságnak a címéről, amely által javadalmazásban részesülnek; megjegyzi azonban, hogy hivatalba lépéskor és bármilyen változás esetén a tagoknak érdekeltségi nyilatkozatot kell kitölteniük és aláírniuk; megjegyzi, hogy huszonöt képviselő nyújtott be az igazgatás számára belgiumi bejegyzett címet;

65. megjegyzi, hogy a bizottságnak nem áll szándékában felváltani a képviselők üléseken való részvételét megerősítő, egy aláírást előíró rendszert egy két aláírást (az egyiket az ülés elején, a másikat pedig az ülés végén) igénylő rendszerrel; kéri a bizottságot, hogy munkamódszereinek javítása érdekében tanulmányozza tovább a Parlamentnél és más uniós intézményeknél és szerveknél alkalmazott gyakorlatokat és tapasztalatokat a jelenlét tekintetében, és értékelni fogja a bevált gyakorlatokat; kéri a bizottságot, hogy tegyen jelentést bármely eredményről a következő éves tevékenységi jelentésében;

66. tudomásul veszi a bizottság által végzett munkát az európai ombudsman 1306/2014/OV ügyben hozott, a munkahelyi összeférhetetlenség kezelésére vonatkozó iránymutatások kidolgozására irányuló határozatával kapcsolatban, amelynek célja, hogy iránymutatást nyújtson azokban az esetekben, amikor a személyzet tagjainak egy adott téma kezelése során egymást átfedő feladatokat kell ellátniuk, ami különösen jellemző a személyzeti képviseleti tevékenységekre;

67. üdvözli a bizottságnak a „forgóajtó-jelenséggel" kapcsolatos politikáját, amely magában foglalja a volt vezető tisztviselői által végzett külső tevékenységek nyomon követését is; megjegyzi, hogy a bizottság minden évben jelentést tesz közzé erre vonatkozóan;

68. megjegyzi, hogy a bizottság 2017-ben létrehozott egy munkacsoportot, amelynek feladata az Egyesült Királyság Unióból való kilépésével kapcsolatos fejlemények nyomon követése, és amely felméri, hogy szükség van-e a bizottság reakcióira vagy álláspontjaira; megjegyzi, hogy amennyiben az Egyesült Királyság Unióból való kilépése megtörténik, a 2019. évi költségvetésből összesen 318 600 EUR-t, a 2020. évi költségvetésből pedig további 173 062 EUR-t vonnának le a tagok utazási költségeiben és a tagok informatikai eszközeinek társfinanszírozásában bekövetkezett „nyilvánvaló változások" figyelembevétele érdekében;

69. ismételten hangsúlyozza, hogy a mentesítési eljárást észszerűsíteni kell, fel kell gyorsítani és javítani kell; javasolja e tekintetben, hogy az éves tevékenységi jelentések benyújtási határidejének a számviteli évet követő év március 31-ére tűzzék ki; sajnálja, hogy ezt a határidőt nem tartották be a 2018. évi éves tevékenységi jelentés tekintetében, ahogyan azt a 2017. évi mentesítési állásfoglalás kérte; üdvözli, hogy a bizottság kész követni ezt a bevált gyakorlatot, amely több időt biztosítana a mentesítésért felelős intézmény számára a mentesítési eljárás alaposabb és jobb lefolytatására;

70. megjegyzi, hogy a bizottság jövőjével foglalkozó második *ad hoc* csoport, amelynek fő témája a bizottság belső szerveinek racionalizálása volt, 2017 végén ismertette nyomonkövetési jelentését; megjegyzi, hogy a bizottság elnöksége 2018 januárjában úgy határozott, hogy csökkenti azon tagok számát, akik a bizottság számos belső szervében rendelkeznek tisztséggel, és korlátozza az évente megtartott ülések számát; megjegyzi, hogy az Elnökség úgy határozott, hogy a bizottság egyes struktúráinak hatáskörét átalakítja; kéri a Bizottságot, hogy adjon magyarázatot a Parlament részére az említett korszerűsítéssel kapcsolatos megtakarításokról a nagyobb átláthatóság és elszámoltathatóság érdekében;

71. üdvözli a bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy véleménye révén és – az Európai Bizottsággal együttműködve – a körforgásos gazdaság érdekelt feleinek európai platformján keresztül előmozdítsa a körforgásos gazdaságot, összegyűjtve a kezdeményezéseket és a bevált gyakorlatokat;

72. Támogatja a bizottságnak a környezeti lábnyom csökkentésére irányuló erőfeszítéseit; megelégedéssel veszi tudomásul a villamosenergia-fogyasztás (3 %), a papírfogyasztás (17 %) és az irodai hulladéktermelés (3 %) enyhe csökkenését; megjegyzi azonban, hogy az új gázmelegítő beszerelése és az építési munkálatok során bekövetkező vízszivárgás következtében nőtt a gáz- (5 %) és a vízfogyasztás (17 %);

73. kiemeli az elmúlt években az olyan területeken elért összes eredményt, mint a teljesítményalapú költségvetés-tervezés, az etikai keret és az ahhoz kapcsolódó valamennyi szabály és eljárás, a fokozott kommunikációs tevékenységek és az átláthatóság javítását célzó intézkedések növekvő száma; üdvözli az intézményközi szolgáltatási és együttműködési megállapodások jelentős számát; hangsúlyozza az uniós intézmények és szervek közötti együttműködés és tapasztalatcsere fontosságát; javasolja, hogy a bizottság a bevált gyakorlatok megosztása és közös megoldások kidolgozása érdekében elemezze a különböző területeken folytatott hivatalos hálózatépítési tevékenységek lehetőségét.

74. tudomásul veszi a bizottság és a Parlament közötti politikai párbeszéd fontosságát annak biztosítása érdekében, hogy a bizottság érvényes hozzájárulása beépíthető legyen a Parlament munkájába; ebben az összefüggésben ismételten kéri, hogy a bizottság tegyen meg minden tőle telhetőt a két intézmény közötti politikai együttműködés megerősítése érdekében.